

Урежда
редакционен
комитетъ.

Годишен абонаментъ
120 лей. За странство
250 лей. Обявления
по споразумение

П Р О Б У Д А

Отговорен
редакторъ
Н. АТАНАСОВЪ

Redacția și Administ.
Tip. „PROGRESUL”
Silistra

„PROBUDA”

Седмичен вестникъ за политика и обществени знания

Ziar Săptămănal

По оставката на Маню и Михалаки

Полемиката за вътрешната криза, която завърши съ оставката на кабинета Маню, продължава. Видни държавни мъже, публицисти и вестникари продължават да събират заявления по този случай. За това няма нищо чудно, гдѣто противникът на Национал-Царанистката партия, продължават да експлоатиратъ съ този въпросъ. Пъкъ обясними сѫ и декларациите които изправиха господата Маню въ Клужъ и Михалаки въ Къмпу-Лунгъ, първото въ качеството си на председател, а втория—подпредседател на Н.Ц. партия за осветление на общественото мнение. Тѣ декларираха, че не Женева, не офицерски заплати, нито пъкъ нѣкакви разногласия въ партията доведоха до оставка кабинета Маню. Това правителство бѣше най силното, нито може да съществува за дълго, споредъ политическото положение въ държавата. Правителството има пространна програма за икономическото и финансово заздравяване, която за да се реализира трябва да си пожертвува своята популярност и енергия, а за това изисква работа, стабилност и свободни ръце.

Следъ като г. Маню зае шефството на партията, а по после следъ продължително отказване да застане на чело на правителството, се съгласи и на последното, той знае, че какви тежки задачи му предстои, та не можеше да дезертира отъ управлението за 2 месеца. Още по-вече, че още презъ лѣтото три изгонването на единственното вентурско правителство — Йорган Аржентоану, държавния глава като покани Н. Ц. партия да поеме управлението, въ нея се очертаха дѣйствително: едното, поддържано отъ Михалаки, партията да не поема управлението, следъ такова разстройство и второто, което и нареден, партията тѣкмо въ техника тежки

моменти за държавата, не трябва да дезертира отъ властта.

Партията като единствена най силна въ държавата, още съ първото си управление, доказа, че може да даде, не едно, а нѣколко правителства.

При настоящето си управление тя вече даде четири правителства: Вайда за произвеждане на избори, Вайда следъ изборите, Маню и пакъ Вайда. Така, че положението на държавата не може да допусне, за апетита на опозицията, да се промени режима на управлението, т. е. да се разтури камарата, преди да си напълни мандата отъ 4 год.

Едно ново начало.

По инициатива на г. К. Хербертъ, директоръ на Силистренската земеделска камара, бѣха поканиени по компетентните специалисти лозари отъ Силистра, Калепетрово и Айдемиръ, на конференция. Тая първа по рода си конференция се състоя въ помещението на земеделската камара на 29 Януарий 1933 г.

Целта на конференцията, споредъ както бе изложена отъ г-нъ директора бѣше:

- 1) Опредѣляне различните видове подложки, подходящи за нашите почви.
- 2) Опредѣляне разните видове грозди, винени и десертни.

Преди да се пристъпи къмъ целта на конференцията, г-нъ директора, прочете текста отъ новия законъ за лозята, по който ще ставатъ, за въ бъдаще, засажданята на новите лозови плантации или пъкъ възобновяването на частъ отъ лозята. За тѣзи засаждания се изисква разрешение отъ мѣстната земеделска камара, като представител на Министер. на земеделството, за снабдяването на които рай

САВКА И. БОЖАНОВА АПТЕКАРКА

Съобщавамъ на почитаемата си клиента, че наехъ бившата аптека на г. Н. Д. Корбяну, въ улица „Режина Мария“ № 5 (въ локала на бившата аптека на Т. Пучеря).

Аптеката е снабдена съ всички видове лекарства и специалитети отъ най-добъръ асортиментъ, така сжщо различни видове одиколони, каучуци, сапуни, паста за зъби, креми най-доброкачествени, доставени отъ най-ренумираните фабрики.

Рецептите и всѣкакви поръчки се изпълняватъ веднага, най-съвестно и при най-износни цѣни.

Така се процедира почти въ всички конституционна държави. По тия съображения и депутатъ г. Леукуция, следъ като говори по ротацията на партиите другде и нашите непопулярни опозиционни партии подчертава: следъ г. Маню идва? Вайда, а пъкъ следъ г. Вайда не може да дойде другъ освенъ пакъ г. Маню.

на възраст по вече отъ 25 години сж още въ пълно развитие и голѣма производителност, когато лозята посадени съ други подложки при една и ежща почва още отъ млада възраст оставатъ слабо развити и постепенно изчезватъ, принуждаватъ лозарите постоянно да подновяватъ лозята си. Това се потвърди отъ всички лозари и се взе решение щото земеделската камара да направи единъ обширенъ и мотивиранъ мемоаръ до министерството на земеделството за да се позволи въ нашия край засаждането на подложка монтикола, като най подходяща за нашата почва.

Предложиха се за вино гроздата: Семедра, Памитъ, Гъмза, Шасла блякъ, Реслингъ и Варненско грозде, а като десертни: Афузъ Али, Шасла, Доре, Мускатъ Хамбургъ, Мискетъ, Перла де чапа и Разакии.

Всички тия сортове ще бъдатъ представени за одобрение за да се употребяватъ.

Г-нъ директора съблщи че земеделската камара е уредила лабораторъ съ нужните апарати, където всѣки лозаръ ще има достѣпъ да си анализира както почвата на лозето, така сжщо и вината.

Сжщо по инициативата на г-на директора се урежда при земеделската камара, курсъ по винарство където всички желаещи лозари ще могатъ да чуятъ подробни упътвания за приготвяне на вината.

Тоя курсъ ще се състои всѣки недѣленъ денъ отъ 10 до 12 часа и ще е отъ голѣмо значение за лозарите отъ нашия край. Нека всѣки лозаръ не изпусне удобния случай и се запознае съ рационалното приготвяне на вината.

Практикантъ лозаръ
Ст. Влатаровъ

решения се изискватъ заявления отъ всѣки лозаръ до камарата. Следъ което прочете и министерското решение за одобрените подложки и сортове грозда, които за въ бъдаще ще употребяваме. Помогна се лозарите да си изкажатъ мнението за одобрените отъ министерството подложки и грозда и дали тѣ отговарятъ на климатическите условия и състава на почвата, и кои именно отъ тѣхъ отговарятъ каква устойчивост иматъ, какво количество и качество биха дали въ нашия край.

Предложиха се като универсални подложки за Ромъния.

Riparia + Portalis 101¹⁴

Riparia + Berlandieri Kober.—
Б. В. В.

Chaselas + Berlandieri 41 В.

Всички тия посочени отъ министерството. Изтъкна се отъ присъстващите лозари, че въ министерската заповедъ липсва подложката Rupestris dlu got (Monticola).

Какви сѫ съображенията за нейната устойчивост, развитие въ нашата почва? Много лозари въ нашия край засадени съ монтикола

Изъ Народното събрание

По поводъ желанието на читателитѣ на вестника ни, даваме мѣсто на речта на Сил. Народенъ представителъ Ст. ПЕНКОВЪ въ цѣлостъ споредъ дневницитѣ на Народното Събрание.

Продължение отъ брой 33

Г-нъ ПРЕДСЕДАТЕЛЮ,

Г-да Народни представители,

Въ вчерашната си речъ, по адресъ на отговора на Тронното слово, направихъ нѣкой забелѣжки отъ общъ характеръ по поводъ общата политика на правителството. Спрѣхъ се повече върху специалното положение на малцинственото население отъ Южна Добруджа и описахъ, между другото положението, въ което се намира мѣстното население въ културно отношение, и създаденото економическо положение, въ връзка съ начина, по който тамъ се приложи аграрната реформа.

Констатирахъ че отъ 450000 хектара обработваема земя въ тая провинция, подъ различни поводи, държавата си е присвоила почти половината, а нито единъ жителъ не е билъ оземленъ, нито единъ селянинъ-земледѣлецъ, билъ той българинъ, турчинъ, а даже и ромънецъ, изключение, което не се е правило въ никоя друга провинция, и което за менъ е абсолютно, необяснимо.

Подчертахъ още че чрезъ закона за организиране на Нова Добруджа законъ специаленъ, гласуванъ презъ 1924 год. и видоизмененъ презъ 1930 г. се нареди да се оземли известна категория граждани. При все това, до днесъ не сѫ оземлени даже вдовици и инвалиди отъ войната. Нѣщо повече, наруши се членъ 131 отъ конституцията и чл. 7 отъ Аграрния законъ, като се отнеха земитѣ на жителитѣ безъ никакво законово оправдание.

Г-да Народни Представители, още единъ аргументъ ще дамъ и ще свърша съ това.

Сжщото положение, въ което днесъ се намира тая провинция е съществувало нѣкога въ Алжиръ, и презъ 1863 год. французкото правителство е наредило неговото разрешение, като е заповѣдало чрезъ членъ 1 на Декрета отъ 1863 год. следното: „на Алжиренскитѣ племена се признава притежанието на земитѣ, отъ които тѣ сѫ се ползували непрестанно по традиция, или на какво и да е основание дотогава.“

Искамъ да отбележа, следователно че сжщата категория притежатели се намира сега въ тая провинция, тъй както преди 100 години въ Алжиръ, кждето това положение не е могло да трае и се е разрешило въ полза на туземцитѣ. Тукъ, у насъ, проблемата се рѣши по начинъ, който предизвика недоволство у цѣлото население; тя се разреши по императивенъ начинъ, отколкото е било разрѣшено отъ французкото правителство преди 100 г.

Надѣвамъ се, че следъ многото ходатайства, които се направиха и следъ обещанията, които се дадоха въ последния моментъ, въ Южна Добруджа отъ единъ господи́нъ Министъръ, ще се поправи това, което може да се поправи, а азъ искамъ тоя въпросъ да се ликвидира по единъ справедливъ начинъ — дотолкова, доколкото е възможно при днешното положение — за да не бъдемъ поставени въ неприятното положение да се махнемъ да задово-

волимъ тамкашното население по другъ начинъ, съ другъ видъ пожертвувания, които по-късно ще могатъ по мъчно да се направятъ отколкото сега, когато могатъ да се задоволятъ неволитѣ на населението съ твърде малки пожертвувания. Сега ще мина, г-да Народни Представители на друга глава, сжщо така странна — това е въпроса на колонизирането.

Често се е говорило и тукъ въ Камарата и въ печата че, въ Добруджа колонизирането се удря у нѣкои мъжнотии и се спира отъ нѣкаква пропаганда. Азъ, обективно трѣбва да заявя въ самото начало, че населението, което се довежда за колонизиране въ тая територия е спокойно, трудолюбиво и честно, но се намиратъ въ него пропагандисти или агитатори на национална почва, и Държавата не се грижи никакъ за тия колонисти, защото отъ 2 години насамъ има около 300 колонисти македонци, които живеятъ въ бордеи изкопани въ земята, намиратъ се въ плачевно състояние, децата имъ сѫ болни и никой не се интересува за тѣхъ. Отъ друга страна, отъ 8 години насамъ, отъ 1924 год. има нѣкои колонисти, които живеятъ въ кѣшитѣ на мѣстнитѣ жители, българи или турци, и можете да си дадете смѣтка че въ това време сѫ се появили причини за караници и станаха скандали и убийства, на които всѣки денъ сѫмъ бивалъ свидетелъ. Желателно е щото правителството не направи едно усилие и да се притече на помощъ на това население, защото държавата трѣбва да помага тамъ кждето се чувствува най-много нужда, кждето живота на хората е въ опасностъ.

Господа Народни представители, често отъ тая трибуна или въ пе-

чата, ние добруджанскитѣ народни избраници отъ български произходъ, сме били нападени съ думитѣ че сме работили противъ обществената безопасностъ.

Тукъ има много публикации отъ тоя родъ, изъ нашия печатъ, въ които се говори за „българскати иридента въ Добруджа, ръководени отъ депутатитѣ Пенковъ, Илиевъ и др.“ и ни обвиняватъ че работимъ за Д. Р. О., която не е нищо друго освенъ революционна организация.

Това пише нашиятъ печатъ.

Но да видите какво пише българския печатъ. Вземамъ за примеръ вѣстника „Свободна Добруджа“, вѣстникъ на организацията, за която ни обвиняватъ че работимъ. Е добре, тоя български вестникъ ни обвинява, че ние сме насилвали българското население да ходи на ромѣнски училища, че пречимъ за основаването на една чиста малцинствена партия, че улесняваме продажбата на селскитѣ земи съ 800 лей ха., за да може държавата да върши колонизирането и т.н.

Съзнавате, господа Народни Представители, колко е тежко нашето положение при подобни обстоятелства. Отъ една страна ни обвинява тукашната преса, че сме били иридентисти и сме изневървявали държавнитѣ интереси, а отъ друга страна, крайната Софийска преса ни обвинява че ние сме, нит повече, нито по-малко отъ народни предатели и че не вършимъ нищо друго, освенъ да романизираме българското население. При тия условия, азъ мисля че общественото мнение, както и почитаемата камара трѣбва да бждатъ най-добре освѣтлени, тъй че да не хващатъ мѣсто тия неоснователни нападки, които не сѫ въ интереса на тая провинция, нито въ общия интересъ на

Свещ. Козма Ил. Георгиевъ

Навици които трѣбва да се култивиратъ

При погребалнитѣ процесии, често пѣти, блемитѣ на покойния държатъ пари подъ или около траурната вода. Това е навикъ който датира отъ старо време и който не е съгласенъ съ здравия разумъ. При всички си авторитетъ и уважение нашата църква не е могла да се освободи отъ него. Даже вѣкои се опитватъ да го християнизиратъ като му придаватъ смисълъ на милостивия за душата на покойния.

Но нѣтъ да се разбира това трѣбва до степенъ до какъвто нѣтъ би принасялъ повече вреда отъ умѣренъ тѣ

и на оногova който прави тая жертва.

Действително, споредъ ученето на прав. христ. църква, милостивията покрива много грѣхове било ва живи било ва умрели. Въ друго време, и при други случаи, християнитѣ умѣятъ да изпълнятъ своя дългъ. Така: Уреждането на безплатна ученическа трапезария е единъ отъ ония случаи който, между друго, ядва да ни напомни че милостивията, който се прави ва умрелитѣ и който ние наричаме ПОМАНА, макаръ и да не е лъчезаръ отъ своето значение и ма-

то се прави въ къщи, не бжде много по близка до своето предназначение ако ти става по начинъ какъвто мнозина отъ християнитѣ, въ нашия градъ, сѫ усвоили, т. е. ако приготвената, по тоя случай, храна се продава въ ТРАПЕЗАРИЯТА. Обаче дѣтрянето на пари, подъ или около траурната вода, ако сѫчитаме че това е единъ дългъ, не се кощелиява тъй както трѣбва и когато трѣбва а при пренасянето, по пѣти, когато погребалната вода блика тукъ — тамъ. Тогава близкитѣ на покойния, както се кава, хвърлятъ пари а децата, които знаятъ това, напграмада се нахвърлятъ около нея тъй че процесията трѣбва да чака до като тѣ се отеглятъ. Но не е това което искамъ да кажа. Предметето се кава пощатно би се сподѣло ако колата влоавино по-

теглм или ако понетѣ се подпалматъ!

Тогава непрѣменно би изспръщали костатѣ на нѣкое отъ тѣхъ. И ето че виѣето да се постигне преслѣданата целъ тѣ се случя съвършено противното. Тогава какъ трѣбва да постѣпимъ?

Да обяснимъ това накратко.

Знае се че милостивията, въ всички изобщо случаи, се прави отъ целъ да се предава на у човецитѣ една благоприятно, Молитвенно, настроенне, което споредъ възглѣда на прав. христ. църква, е отъ голѣма полза както ва она ва когото се прави тъй и ва она който я прави. Обаче ва да се прѣдизвика такъво едно настроенне нужно е и дацето което прѣема милостивията, да знае койното прѣдизначение. Когато ти се отнеси ва умрелитѣ най малкото което то трѣбва да знае е да маже

държавата, защото ако една провинция се държи постоянно предъ неоправдани нападки, подъ нападки тенденциозни и отъ едната и отъ другата страна, тогава държавата не може да бжде добре ориентирана относно положението въ тая провинция, а и населението не може да има доверие и любовъ къмъ държавата, въ която живѣе.

Г-да Народни Представители! Ако една провинция като Южна Добруджа се третира по суровия начинъ, когото описахъ, и ако частъ отъ пресата ни напада безъ никакви основания, българското население не може да се привърже, не може да има спокойствие, а това не е полезно за ромънската държава. Не искамъ да ви отекчавамъ, затова ще се спра малко върху политическия въпросъ, върху страданията отъ политически характеръ. Нѣстина, Южна Добруджа, както и нѣкой окръзи отъ Бесарабия, се свършено незначителъ презъ време на изборитѣ. Въ тая провинция почти не се правятъ избори. Само подъ Националъ-Царанисткото правителство се прояви, свободата на изборитѣ. Въ всички други случаи тамкашното население е било съвсемъ незначително и оставено безъ представители въ Парламента, понеже избори се правеха само за форма като не се е давало възможностъ на тамкашното население да се ползува отъ политическитѣ права, които му гарантира самата държавна Конституция. После, констатирахъ административно отношение, въ миналото, подъ едно правителство, чието име не искамъ да спомена сега, издали сж се окръжни чрезъ тамкашнитѣ власти, да се избѣгва назначаването на държавни служби отъ малцинствата. Е добре, вие съзнавате какъвъ тежъкъ ударъ, какъ

ва обида съставлява подобно нареждане, което изолира частъ отъ населението на страната, като му отнема всички права. Ако за тамкашното население не съществуватъ никакви граждански права, какво можемъ да направимъ ние за тая младежъ на малцинственото население? Фатално става тогава, тая младежъ да остане изолирана, при все че съ нищо не се оправдава факта, една частъ отъ населението на страната да се третира по тоя начинъ.

Г-да Народни Представители! Отъ економическа гледна точка, ние нѣмаме никакъвъ кредитъ за населението отъ тия мѣста. Даже и въ Народната банка не се прави нищо за възполза на малцинственото население; можете да направите справка и въ двата окръга не ще намирате нито 5% отъ българското население, което да се ползува отъ тия кредити.

Тогава, отъ економическа гледна точка въ какво състояние се намира населението? Училища издържави държавата отъ не съществуватъ, а малцинството не може да ги издържа, защото е задиряно; кредитъ нѣма, индустрия не съществува, работа за младежъта нѣма, политически права не съществуватъ. Сжщо, нѣма сжд. съ сждебни заседатели понеже се поддържа военно положение, въ почти половината територия.

Като е така, можете да си представите какво настроението на духа у това население.

Повтарямъ, че не е вѣрно какво че съществували стълкновения между ромънското население дошло за колонизиране и между мѣстното население, а само нѣкои движения, които се правятъ за задоволяване интереситѣ на нѣкои мѣстни политически корифеи.

Убеденъ съмъ, че нито едно

правителство не познава фактичeskото положение тамъ.

Господа, Народни Представители, нѣма да се спирамъ на арестуванятия, изтезанията и даже на човѣшкитѣ жертви, които ние по неправда сме дали, факти случили се по партийна политика и прикрити подъ мантията на висши държавни интереси. Не ще засегна тая тема защото е много болезнена и за да не бжде спекулирана отъ ония, които може би не трѣбва да знаятъ колко е тежка скръбъта ни. Обаче ще кажа само това, че положението е непоносимо. Селянитѣ не сж господари на колитѣ си. Всѣки агентъ—бирнически, полицейски, нотарѣтъ, кмета или жандарма, може да задигне селянина съ каруцата, когато има нужда, да го държи нѣколко дена докато си свърши работата, безъ да му заплати нищо. Никой не му иска смѣтка.

Вѣрно е, че тая система подъ националъ-царанисткото правителство е почти, но не съвсемъ премахната.

Ние се застъпваме дотолкова до колкото е позволено, защото знаемъ, че щомъ се застъпимъ, още на втория денъ се дига скандалъ, въ Букурещъ, говори се че въ кадрилера се прави иредентизъмъ и тѣй нататъкъ.

Само едното му ухо.

Малъкъ грѣхъ е наистина, но защо да бжде, когато можеше и безъ него? Не само, че можеше безъ него, но вмѣсто грѣхъ да му се препише, можеше хвалебни пѣсни да му се пѣятъ. Но—злучи се.

Въ брой 6 стр. 3 на в-къ „Нашъ Гласъ“ отъ 29 м. м., главния редакторъ подъ влиянието на възнятъ ли вли на факела, но сигуръ безъ внагнето на редакционния комитетъ,

ца ще трѣбва да ги култивиратъ, да ги християнизиратъ, по начинъ какъвто се нава за поманитѣ, т. е. когато дарението става по начинъ най близъкъ до своето предназначение. А въ вмѣна на това др-вото „Добродетелка“, което е виновница за уреждането на безплатната ученическа трпезария, дължино е, веднажъ прѣвъ годината, да прави заупокоена служба и парастасъ за всички ония лица памѣтъта на които сж ознаменувази, тѣхнитѣ родители или близки, съ нѣкакво дарение на трпезарията въ храна, пари или облекло.

Продава се къща въ улица „Унире“ № 5—за сведения въ печатница „Прогресъ“

Силнотра

Нѣма да говоря за специалнитѣ тежки данъци въ тая провинция. Ние сме убедени, че полема лека ще се премахне това трагично положение и тамъ ще се възцари единъ легаленъ режимъ. Това е и нашъ интересъ. И, ако сега сѣмъ принуденъ да премѣлча нѣкои нѣща които бѣхъ намислилъ да развия, това е пакъ затуй, защото имамъ убеждението и надеждата, че ще се промѣни положението.

Господа Народни Представители, понеже признавамъ че е малко скучно, да се занимава нѣкой отъ тая трибуна, съ въпроси специални за една провинция, и понеже разбрахъ че сѣмъ злоупотрѣбилъ съ Вашето търпение, за което искрено ви благодаря, заявявамъ че съ направенитѣ забележки както моитѣ приятели, тѣй и азъ ще гласуваме приготвения отговоръ на Тронното слово и ще подържаме безрезервно, съ убеждението, че тая дейностъ ще създаде едно положение по-близко до изискванията на времето, по-настояще, и съ надеждата че ще видимъ и въ тая провинция, по-добри дни, отъ тия които минаха, (ржкоплекскания отъ страна на болшинството).

Край.

далъ мѣсто въ седмичния политически бюлетинъ на следното:

Русия—гладъ. Споредъ рапортитѣ на германскитѣ консули въ Русия—Съветска грозенъ гладъ върлува въ южна Русия.

Въ Украйна, кавказкитѣ държави на Донъ и самиятъ Кавказъ—хлѣбътъ е станалъ най-змииниятъ продуктъ, които се продавалъ само орещу златни монети и пр. Излиза вестника и читателитѣ му бързо се втурватъ, като на рамазански писти, да го погълнатъ. Другаритѣ етигайки до това съобщение хвърлятъ вестника, пуцатъ другарема поувая по адресъ на редактора и бързо се свиватъ на другарско съвещание. Решено: да му се опие са сега само едното ухо, защото има оменчающа вината му обстоятелства, а тѣ сж!

1) Съдружници сме въ дѣлата противъ сегашното настоятелство.

2) Ако ни, допуснатъ да гласуваме въ бждещия изборъ, колкото и да сме малобалтъкъ, все пакъ раздѣляна на две повече отъ сигурно е, че ще загубимъ.

А пъкъ трѣбва да свѣчаваме. Такманата налага щото, днесъ едното му ухо, —угре другото, пакъ едното, пакъ другото, до като сѣмъ той разберемъ, че ще ни е потребно да

Богъ да го прости. Действително, тия две думи съставляватъ цѣла молитва. И всички ние ги казваме, но не тѣй както ония които дѣйствително иматъ нужда отъ милостива. Думата е за беднитѣ. Тѣ сж които отъ дълбочината на сърдцето могатъ да произведатъ тая молитва, т. е. по начинъ най близъкъ до целта. А децата, макаръ не всички, които по небрежностъ на своитѣ родители едва ли не до самитѣ гробаща придружаватъ погребалната процесия, не могатъ да знаятъ това, нито пакъ нѣкои отъ тѣхъ сж бедни, а съблазнявани отъ шепи перилъ, хвърляни на нѣколко мѣста по пътя, внагатъ се на опасностъ да бждатъ осанатени ако не отъ копатъ то отъ блѣзането помежду си, нове посморо, и повече пари да грабнатъ. Идва полва тогава, бже въ унире

лия било за оня който прави тая жертва когато вмѣсто думитѣ Богъ да го прости ще чуе хула и проклетия? Но и да не се случи това то не е ли истина че по тоя начинъ се създава лонъ наизикъ у децата които нѣма да остане безъ слѣда и когато порастнатъ?

Другъ такъвъ единъ наизикъ е и той че много отъ християнитѣ, особено селянитѣ, туратъ отъ горе връвъ прехитѣ на починалитѣ си деца пари и сж тѣхъ ги погребватъ. Имало е случаи когато, по тоя начинъ, голѣми суми отиватъ свършено на путо. Съгласно ли е съ учението на църквата и здравия разумъ да се допуска подобно нѣщо когато се знае че има много сирочета и бедни деца които гладуватъ и страдатъ? Ето защо ако християнитѣ не желатъ да напущатъ тѣй наизикъ

мо като си са свършат дървата или водата.

Другарския синедрионъ изпълни решението. Потегли му едното ухо по най-ласкав начинъ и при другарски напътствия. Кава му се, че дѣлото съобщение би измѣнило своята сжщност, ако той си послужилъ съ въпросителнитъ и удивителни знаци.

—А то, тъй както си го написалъ изпълва голата истина.

Ние години по редъ се мъчимъ да утѣримъ свѣта, че въ Русия глѣдъ нѣма, че тамъ хората сж преситени, че тамъ човедитъ се замѣрватъ съ хлѣбъ и сирене. Че тамъ стотици хиляди човѣци умиратъ отъ преизнѣне, а ти—гаучко, си седналъ да разправяшъ за глѣдъ въ Русия. Съ влатни пари хлѣбъ купували? Нимъ не знаешъ, че руското влато не е за руския народъ. За него има чека вколение и ваточенко.

А влатото? То е за червената армия и за малковитъ хравеници на Русия вънъ отъ нейнитъ граници. За тѣхъ е руското влато.

А ние сме длъжни, това се налага отъ върховната наша властъ, да утѣримъ маситъ, да имъ наложимъ известни принципи, въ правотата на които, дори и ние не вѣрваме. Това се налага.

Чета брой 7 на в. „Нашъ Гласъ“ и не намирамъ глѣдъ въ Русия. Вадя заключеніе, че редактора на в. к. „Н. Г.“ още не е пожелалъ да се обърне на... клепо ухо.

Това ще рече—послушностъ.

Да се разберемъ!

Редакцията на Нашъ гласъ за успокоение на съвестта си бърза да оповести (въ бр. 7 отъ т. г.) че ме осждили на 2000 лей глоба и 10000 лей обещетение по дѣлото, заведено отъ Йр. Лефтеровъ противъ менъ за изнесенитъ факти въ отвореното ми писмо-позивъ до гражданитъ на 15 Октомврий 1932 г. Бързатъ да се радватъ господата на една присжда, която още не е редактирана въ подробности отъ сжда, за да видимъ, кои отъ обвиненията не сжтъ доказали дали, че г-нъ Лефтеровъ въ едно кѣсо време е получилъ отъ касата на обществото само за командировки повече отъ 50000 лей, дали, че той е позволявалъ, да се дава за 96 лей закуски, 140 лей бакшишъ, да се слага по 58 кгр. грозде на маса, да се плаща наведнажъ за чрени по 2410 лей, да се дава заемъ отъ 1000 лей на журналиста г-нъ Из. Митиковъ, да се слагатъ въ разходното му дѣло разписки, които не могатъ да служатъ за редовни оправдателни документи, или обвинението, че е задигналъ архивата пощю време? Това ще узнаемъ, когато се мапине решение-

то на сжда. На почитаемата редакция „Нашъ гласъ“ може да не изнеса да се оповести това решение всредъ широката публика, но, ние ще се помъчимъ да сторимъ това, щомъ тя рови. Щомъ тя съобщава едно ненаписано още и обжалвано решение като окончателно, ние ще разсѣемъ тая мъгла, въ която хората около „Нашъ гласъ“ живѣятъ и се криятъ. Тѣ не обичатъ свѣтлината, но ние ще ги освѣтимъ, за да ги видятъ хората още веднажъ, какви сж тѣ. Ние още веднажъ ще ги изложимъ предъ обществения сждъ, отъ който тѣ старателно бѣгатъ и предъ който тѣ нѣмаха куражъ да излязатъ и се оправдаятъ било устно, било чрезъ печата.

Своеобразенъ е тѣхния менталитетъ. Тѣ себе си считатъ за миропомазани, за хора съ широки и неограничени права. Само тѣ иматъ право да сждатъ, да обвиняватъ и да се защищаватъ. Противникитъ сж за тѣхъ парии, нищожни хора, които трѣба да привиятъ врагъ и да чакатъ смиренно тѣхнитъ удари. Противникътъ имъ нѣма право да се защитава! Това е схващането, това сж табиетитъ на Митиковци. Чудно, но така е! Тѣ сж асж хора на чудното. Защо сжтъ изнесълъ документи отъ официалната архива на бившето настоятелство, за да се защити? Кому било потрѣбно това? Азъ ли сжтъ виновенъ, че тѣ се срамяха отъ собственитъ си дѣла въ сжда? Кой ги караше да отиватъ въ сжда? Кой е безумния въ случая? Азъ ли, че изнесохъ въ отвореното си писмо-позивъ редъ факти изъ тѣхната обществена дейностъ, или тѣ сж безумци, че потърсиха възстановяване на своята честъ чрезъ сжда, като изнеса своитъ прегрѣшения?

Азъ ли сжтъ безумния, г-нъ Митиковъ, следъ като вие искахте отъ менъ да доказвамъ вашитъ прегрѣшения предъ сжда и следъ като ви предупредихъ чрезъ двама видни граждани да се откажете отъ сжда, кждето срама ще падне върху васъ, а не върху менъ? Или всички вие, които тласкахте Лефтерова въ сжда и сега се хвалитъ, че дѣлата станали 7, сте безумци? Азъ и вие нѣмаме право да се произнасяме—нека се произнесатъ хората. Тѣзи, които тикатъ засегнатитъ и незасегнатитъ въ писмото къмъ сжда нѣматъ моралното право да обвиняватъ менъ за срама, който тѣ ще търпятъ въ сжда. Азъ ще се защищавамъ съ документи изъ вашата архива. Вдѣа неокончателна и частична (само по нѣкои пунктове)

О Б Я В А

Генералната компания за вносъ и прѣдприятія Акц. Д-во „КОЖИ“ Силистра

Която експлоатира Електрическата узина отъ града ни, съобщава на интересующитъ се, че основава въ сжщото здание въ което се помещава Узината, РАБОТИЛНИЦА (ателие) съ СТРУНГОВЕ и МОДЕРНИ АПАРАТИ съ най-голѣма точностъ

Съ подготвенъ персоналъ по механическото дѣло и електротехниката, нашето дружество ще бжде въ положение да изпълнява поправки на разни видове мотори, мелнични машини, земледѣлчески машини, автомобили и пр.

Молимъ всички МЕЛНИЧАРИ и притежатели на мотори, автомобили и машини, въ случай на нужда да се отнесатъ до нашето ателие, което се помещава въ зданието на узината,

гдето ще бждатъ сервирани много добре и

съ умѣрени цени

1—2

присжда далечъ не измива позора, който вие сами си нанесохте.

Азъ ще отстоявамъ истината не срещу 7, а и срещу 12 дѣла. Не е броя на дѣлата, който ще ме смути. Истината е на моя страна и тя ще възтържествува, макаръ и малко късно да е. На края ще си приказваме. Когато чуемъ последната дума на сжда, азъ ще имамъ доблестта да кажа публично, кои обвинения сжтъ доказали предъ сжда и кои не. Азъ ще кажа истината, каквато и да е тя. Г-нъ главния редакторъ или журналиста, както той обича да се тиглова, да си вземе бележка, че отвореното писмо-позивъ отъ 15 X 932 е мое лично дѣло. Азъ, г-нъ Митиковъ, по свой починъ го съчинихъ и подписахъ. Да не би да смѣтате, че само вие можете да пишете?

И на стари години ли сж илизши ще живѣете? Влезте поке сега въ областта на реалния животъ, стига сте живяли съ фантазии.

Не сждете по вази си и за мене. Азъ и другъ път ви казахъ, че не сжтъ учили на вашата школа. У васъ е друго, въ насъ сжвсемъ друго—ние имаме доблестта да назоваваме нѣщата съ истинскитъ имъ имена, ние не хранимъ читателитъ си съ сапунени мѣхури, извъртания и безмислици.

Стига сте вирили хората, че съчинили писмото, а азъ сжтъ го подписалъ. Само глави, като вашата, могатъ да родятъ подобна мисль. Засрамете се, ако можете да се срамите още! Защо вие, който претендирате да правите политика въ Бѣлг. общество, предвѣрително не се издѣлжите къмъ касата на това общество, отъ която сте взели въ заемъ 1000 лей на 23 XI 1931 г.? Бѣлг. общество не е приютъ и вие, г-нъ Митиковъ, не сте излезли,

за да чакате подаяния. Изплатете се, за да не се срамитъ въ сжда, когато става дума за вашия, заемъ!

А какво говорѣла присждата и кому е необходима тя, ще видимъ на края, както казахъ по гореследъ думата на Апелативния сждъ. Добросъвестнитъ журналисти не се радватъ преждевременно и не вдигатъ празенъ шумъ.

Д. Ст. Желъзаровъ

В ъ н ш н и.

Франция

Кабинета на Бонкуръ, при разискване на бюджета си подаде оставката. Новия кабинетъ се състави отъ г. Даладьеръ, въ който кабинетъ влиза като министръ и г. П. Бонкуръ.

Германия

Г-нъ Хитлеръ съставя новия коалиционенъ кабинетъ съ г. Фриц Папенъ. Работата е разтуренъ и съ назначени новъ наборъ на 5 Мартъ. На сжщата дата ще се произведатъ и изборитъ за дѣлата въ Пруссия, разтурена съ укавъ отъ председателя г. Ханденбургъ.

В ъ т р е ш н и.

Воено положение

Съ законъ приетъ отъ парламента, се въвежда военно положение. То ще се прилага тамъ, кждето правителството намѣри за нужно и н може да трае повече отъ 6 месеца.

За сега е въведено военно положение въ градовете: Букурещъ съ околностъ 6 километра Галацъ, Чернауцъ, Плоещъ и Тимишоара съ 2 килом. околностъ и въ междустраннитъ области на Проховска окръжъ.